

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 18T/53/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2224011151
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Koblišková
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2025:2224011151.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda, samosudkyňou JUDr. Janou Kobliškovou, v trestnej veci obžalovaného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a § 138 písm. a/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.06.2025 v Dunajskej Strede, takto

rozhodol:

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom E.,

sa uznáva za vinného, že

dňa 31.05.2024 v čase okolo 23.20 hodine v meste E., na F. G. pred obytným domom so súpisným číslom X, okres Dunajská Streda na pozemnej komunikácii, ako vodič viedol osobné motorové vozidlo značky H. I. bielej farby, evidenčného čísla C., kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Šamorín, pričom pri kontrole bol v čase o 23.22 hodine podrobený dychovej skúške s elektronickým meracím prístrojom typu AlcoQuant 6020 plus, číslo prístroja A410029, s číslom merania 45, ktorým mu bola nameraná hodnota 0,00 mg/1 alkoholu v dychu, nakoľko však počas kontroly javil známky požitia omamných látok, bol vyzvaný k orientačnému lekárskemu vyšetreniu na zistenie prítomnosti omamných a psychotropných látok, ktorej výzve vyhovel a tá mu bola vykonaná prístrojom Dräger DrugCheck 3000STK, ktoré vyšetrenie bolo pozitívne na amfetamín a metamfetamín, z uvedeného dôvodu bol následne vyzvaný k odberu biologického materiálu - krvi, s čím súhlasil a ten mu bol odobratý v Nemocnici s poliklinikou v Dunajskej Strede dňa 01.06.2024 v čase o 00.25 hod. na základe podpísaného súhlasu, pričom bolo zistené, že hladina metamfetamínu v jeho krvi v čase odberu krvi a v čase vedenia motorového vozidla bola v koncentrácii minimálne 203,4 ng/ml a hladina amfetamínu v jeho krvi v čase odberu krvi bola v koncentrácii minimálne 24,9 ng/ml, ktoré hodnoty medicínsky jednoznačne vylučujú spôsobilosť vodiča spoľahlivo a bezpečne viesť a ovládať motorové vozidlo,

teda

v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, vykonával činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

čím spáchal

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona.

Podľa § 166 Trestného poriadku sa

obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvalé bydlisko E.,

ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 16.12.2024, sp. zn. XXX/XX/XXXX, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 20.02.2025, sp. zn. XXX/XX/XXXX, uznaný za vinného zo spáchania zločinu znásilnenia podľa § 199 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona a § 138 písmeno a/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona, v spojení s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona,

o d s u d z u j e :

Podľa § 199 odsek 2, § 38 odsek 2, § 39 odsek 5, § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaradí do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

Okresná prokuratúra Dunajská Streda podala dňa 22.11.2024 na tunajší súd obžalobu sp. zn. X I. XXX/XX/XXXX-60 zo dňa 21.11.2024 na obžalovaného pre 1/ zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a § 138 písm. a/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a 2/ prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. XXX/XX/XXXX-XXX zo dňa 16.12.2024, proti ktorému podala prokurátorka odvolanie. Uznesením č. k. XXX/XX/XXXX-XXX zo dňa 20.02.2025 bol napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu zrušený a vec vrátená okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresná prokuratúra Dunajská Streda podala dňa 09.06.2025 na tunajší súd obžalobu sp. zn. X I. XXX/XX/XXXX-13 zo dňa 06.06.2025 na obžalovaného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona v štádiu dokonaného trestného činu spáchaného jedným páchatelom.

Uznesením č. k. XXX/XX/XXXX-XX zo dňa 10.06.2025 bola podľa § 21 ods. 3 Trestného poriadku spojená na spoločné konanie vec obvineného A. B. vedená pod sp. zn. XXX/XX/XXXX (X I. XXX/XX/XXXX) pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a vec

obžalovaného A. B. vedená pod sp. zn. XXX/XX/XXXX (X I. XXX/XX/XXXX) s tým, že vo veci sa ďalej bude konať pod spisovou značkou XXX/XX/XXXX.

Súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.06.2025 prijal vyhlásenie obžalovaného v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku (§ 257 ods. 7 Trestného poriadku), že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe sp. zn. 2 Pv 432/24/2201 a následne na všetky otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/ a písm. h/ Trestného poriadku odpovedal kladne. Súd preto vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil podstatný obsah vyšetrovacieho spisu sp. zn. J./X-XXX-XX-XXXX v rozsahu a spôsobom, ako to vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní, resp. v rozsahu, aký bol potrebný na rozhodnutie vo veci a doplnil dokazovanie v časti obžaloby X I. XXX/XX/XXXX-60 zo dňa 21.11.2024.

Podľa výpisu z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov má obžalovaný od roku 2019 evidovaných 6 priestupkov - pre porušenie pravidiel cestnej premávky – prekročenie rýchlosti a porušenie povinností chodca.

Z odpisu z Registra trestov Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný.

Zo znaleckého posudku č. XX/XXXX znalca MUDr. Ivana Andrého vyplýva, že obžalovaný netrpí kompletne rozvinutou závislosťou od návykových látok, škodlivým spôsobom príležitostne konzumuje stimulačne pôsobiacu drogu metamfetamín (pervitín). Vzhľadom k tomu, že znalec priamy vplyv predmetnej návykovej látky na konanie obžalovaného v čase spáchania skutku nezistil, ako aj vzhľadom na nepotvrdenú závislosť ochranné protitoxikomanické liečenie nenavrhuje. U obžalovaného sa jedná o jedinca s nezrelou psychosexualitou, jeho abnormná osobnostná štruktúra sa premieta aj do jeho intímnej oblasti a sexuality, sexuálnou deviáciou ale netrpí. Znalec nedáva podnet na skúmanie duševného stavu obžalovaného, duševnou chorobou v úzkom slova zmysle netrpí, žiarlivočné nastavenie súvisí s jeho osobnostnými mechanizmami, je psychologicky zrozumiteľné.

Z výsluchu poškodenej K. L. na hlavnom pojednávaní (dňa 26.03.2025) vyplynulo, že si bude uplatňovať náhradu nemajetkovej ujmy v civilnom konaní. V tomto trestnom konaní si neuplatňuje nárok na odškodné. Po skutku navštívila psychológa, ktorý jej predpísal najľahšie lieky, využila ich len pár. Musí byť silná pre svojho syna. Nemá nikoho, len jednu sestru, syna momentálne vychováva s novým partnerom, presťahoval sa k nej približne od septembra. Na zdraví jej nebolo ublížené, následky pretrvávajú dodnes, psychické zranenia pre ňu, aj pre dieťa, ktoré vychádzajú z dlhoročných hádok budú postupne časom ubúdať. Dieťa chodí aj v súčasnosti k psychológovi, veľmi citlivo vníma hádky, ťažko to prežíva. Maloletý má 10 rokov a jedenkrát mesačne chodí k psychológovi. Má pocit, že správanie maloletého sa zlepšilo, odkedy je obžalovaný vo väzbe. Maloletý navštevuje obžalovaného s babkou (matkou obžalovaného) jedenkrát mesačne. Volajú si denne, keď má kredit, inak týždenne. Na otázky obžalovaného odpovedala, že podala exekúciu na obžalovaného na výživné kvôli tomu, aby dostala náhradné výživné. Bola u súdneho exekútora a odtiaľ dostala takú odpoveď, že musí podstúpiť tento proces. Keď zobrali obžalovaného do väzby, previedla si z účtu obžalovaného peniaze na svoj účet. Je čiastočne pravdou, že po vzatí obžalovaného do väzby jej zostal po ňom zariadený trojizbový byt, nové auto Passat Combi, všetky peniaze z jeho účtu a od štátu za výživné, ktoré už raz získala. Nepodala účelovo trestné oznámenie, aby sa zbavila obžalovaného. Nebola v Maďarsku odsúdená za drogovú trestnú činnosť. K dokonaniu trestného činu znásilnenia nedošlo, lebo bola po operácii, bola vyčerpaná, snažila sa brániť, aby nemala poranenia. Prvé tri mesiace po skutku brala spoločné dieťa na návštevy obžalovaného, ale bolo to pre ňu namáhavé, preto požiadala rodičov obžalovaného, aby brali maloletého na návštevu. Bolo aj v telefonickom kontakte, ale bolo to pre ňu nepríjemné, teraz sa bavia už len zriedka pár slov o dieťati.

Znalec PhDr. Robert Máthé, PhD. k znaleckému posudku č. XX/XXXX na osobu poškodenej K. L. uviedol, že v rámci porovnávania opisu kritickéj udalosti v tej časti, ako mal byť použitý nôž zistil určité nezrovnalosti a nie rovnako popísanú udalosť. Zistil, že poškodená má sklon štylizovať sa do viac pozitívneho svetla, čo prispieva k tomu, aby to vyjadrenie vyznelo v tejto súvislosti. Nezrovnalosti vyplývajúce z psychologickéj analýzy výpovedí poškodenej korešpondujú so zistením, že informácie, ktoré podáva o sebe a o svojom správaní, nemusia byť celkom v súlade s realitou. Boli zistené

nezrovnalosti ohľadom ohrozovania nožom, či to bol nôž, ktorý bol na mieste činu alebo ktorý vypadol z tej, ktorú vysypal obžalovaný. Manipuláciu s nožom opisovala podrobnejšie vo výpovedi pred vyšetrovateľom, pri psychologickom vyšetrení už tomu nevenovala takú pozornosť. Špecifickú vierohodnosť poškodenej znižoval opis diania v kritickom čase ako do určitej miery rozporuplný v súvislosti s použitím noža v rámci ohrozovania poškodenej obžalovaným. Jej špecifickú vierohodnosť znižuje aj udanie ohľadom užitia drog, v prípade poškodenej nenachádzal žiaden dôvod k tomu, aby odmietla test na užitie drog. Špecifické ukazovatele nasvedčujú sklonom k zveličovaniu. Neboli zistené forenzne významné zmeny stavu poškodenej, neboli naplnené znaky týranej osoby a posttraumatickej stresovej poruchy. Poškodená prejavila určitý strach z partnera, z prípadného kontaktu s ním, čo bolo vidieť aj na hlavnom pojednávaní. Výraznejšie ukazovatele traumatického prežívania celej udalosti neboli zistené. Poškodená je všeobecne jednoznačne schopná opísať udalosti, ktoré prežila v súlade s realitou a je na jej rozhodnutí, či ich opíše ako sa skutočne stali alebo ich opíše inak.

Zo znaleckého posudku znalca Prof. MUDr. Ľubomíra Straku, PhD., vyplýva, že na základe toxikologického vyšetrenia krvi vodiča A. B., nar. XX.XX.XXXX, bola detegovaná prítomnosť metamfetamínu a amfetamínu. Detegované koncentrácie mali závažný vplyv na psychické, senzorické a motorické funkcie A. B., následkom čoho jeho jazda priamo ohrozovala jeho a okolitých účastníkov cestnej premávky na zdraví, resp. živote s možným logickým vyústením aj do výrazných ekonomických škôd pri prípadnej dopravnej nehode. A. B. užil pervitín v dlhšom časovom úseku pred zastavením jazdy (o čom svedčia vysoká koncentrácia rozpadovej látky – amfetamínu v krvi) a v čase jazdy bol nimi výrazne ovplyvnený. Jeho ovplyvnenie v čase odberu bolo menšie ako v čase jazdy. A. B. v žiadnom prípade nebol spôsobilý viesť motorové vozidlo tak, aby neohrozil seba, či iných účastníkov cestnej premávky. Uvedený vplyv možno vyslovene účelovo prirovnať k vplyvu etanolu vo výške s určitosťou vysoko nad 1 g/kg (promile).

Zo znaleckého posudku znalca PhDr. Roberta Máthého, PhD., č. XX/XXXX, na osobu obžalovaného, vyplýva, že intelektové schopnosti obžalovaného sú v pásme populačného priemeru. Pamäťové schopnosti sú nadpriemerné, bez prítomnosti kvalitatívnych porúch pamäti. Osobnosť je navonok zameraná, emocionálne menej vyvážená s pomerne dobre rozvinutou racionálnou reguláciou správania. V prípade frustrácie potrieb môže dôjsť k situačne aj k menej kontrolovaným afektívnym prejavom, v rámci ktorých sa môže prejavovať najmä nepriamo a verbálne agresívne, bez sklonu k prejavom extrémnej fyzickej agresie. Všeobecná vierohodnosť je na takej úrovni, že je schopný objektívne vnímať vzniknuté javy a vonkajšie prejavy a je schopný primerane interpretovať prežité udalosti. Podaný opis kritických udalostí, ktoré sú predmetom vyšetrovania je opakovane totožný, dostatočne detailizovaný a autenticky podaný, pričom obžalovaný netají ani istú mieru agresívnych prejavov voči poškodenej. Možno vysloviť záver, že obžalovaný je schopný vierohodne vypovedať aj vo vzťahu k vyšetrovanej veci, ak sa tak sám rozhodne. Neboli zistené sklony k fabuláciám a konfabuláciám, ani sklon bagatelizovať, či zveličovať a zľahčovať prežité udalosti. Vyjadrenie sa k eventualite vedomého klamstva nie je v kompetencii znalca. Osobnosť obžalovaného čiastočne zodpovedá charakteru trestnej činnosti, pre ktorú sa vedie trestné stíhanie. Ide najmä o prejavy verbálnej agresie voči poškodenej a o možnú hrozbu fyzickým atakovaním bez predispozície k prejavom extrémnej fyzickej agresie.

Podľa hodnotenia ÚVV a ÚVTOS Bratislava zo dňa 16.06.2025 obžalovaný nebol disciplinárne trestaný, ani odmenený, nie sú evidované žiadne negatívne zápisy v jeho karte. Správanie obžalovaného je na požadovanej úrovni, bezproblémové, vo vystupovaní sa správa slušne a disciplinovane. Poriadok vo svojich veciach udržiava bez nedostatkov. Príkazy a nariadenia personálu plní a rešpektuje bez výhrad. Sociálne kontakty s rodinou a blízkymi udržiava prostredníctvom korešpondencie, telefonovaním a návštev, ktoré si pravidelne uplatňuje. Voľný čas trávi sledovaním televízneho vysielania na cele, hraním spoločenských hier, navštevovaním ústavnej posilňovne, počúvaním celového rádia, čítaním zapožičanej i vlastnej literatúry a zúčastňovaním sa nárokových vychádzok. Pracovne zaradený nebol z dôvodu nedostatku pracovných miest.

Podľa § 14 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel' dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu. Pokus trestného činu je trestný podľa trestnej sadzby ustanovenej na dokonaný trestný čin.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a/ chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, b/ vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmenný.

Podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona kto násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia donúti ženu k súložiu alebo kto na taký čin zneužije jej bezbrannosť, potrestá sa odňatím slobody na päť rokov až desať rokov. Podľa ods. 2 písm. a/, písm. b/ odňatím slobody na sedem rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania a na chránenej osobe.

Podľa § 138 písm. a/ Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu so zbraňou okrem trestných činov úkladnej vraždy podľa § 144, vraždy podľa § 145, zabitia podľa § 147 a § 148, usmrtenia podľa § 149, ublíženia na zdraví podľa § 155, § 156 a § 157.

Podľa § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona chránenou osobou sa rozumie blízka osoba.

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona kto sa inému vyhráza smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Obžalovaný svojím protiprávnym konaním popísaným vo výroku rozsudku naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a § 138 písm. a/ Trestného zákona spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaný je plne trestnoprávne zodpovedným subjektom. Konal úmyselne, pričom vedel, že svojím konaním môže porušenie alebo ohrozenie zákonom chránených záujmov spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmenný.

Na základe prijatého vyhlásenia obžalovaného súd nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, preto uznal obžalovaného za vinného zo spáchania stíhaného skutku uvedeného vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Vo vzťahu k výroku o treste za celú prejednávajúcu trestnú činnosť súd vykonal, resp. doplnil dokazovanie výsluchom poškodenej, znalca MUDr. Roberta Máthého, PhD., prečítaním znaleckých posudkov a podľa § 269 Trestného poriadku prečítaním podstatného obsahu spojených spisov.

Obžalovaný A. B. je slobodný, má jedno dieťa s poškodenou, s ktorou žil do času skutku, resp. rozišli sa krátko pred skutkom. Je zamestnaný, automechanik, pracoval v Nemecku, do práce by sa po prepustení mohol vrátiť, má aj pracovnú ponuku vo Fedexe v Rakúsku. Zarábal 2200,- eur, nemá problém s platením výživného na syna, konanie o výživné bolo právoplatne skončené. Žil na rovnakej adrese s poškodenou, avšak ďalej by žil so svojou matkou adrese v Šamoríne.

Súd odmietol vykonať dokazovanie – vyžiadanie a prehratie nahrávok z porád obžalovaného s obhajkyňou M. H. L., keďže porady advokáta s klientom podliehajú maximálnej možnej ochrane a stupňu dôvernosti a neboli zistené dôvody relevantné pre ich odtajnenie.

Súd rovnako odmietol vykonať dokazovanie výsluchom spoločného syna obžalovaného a poškodenej, vzhľadom na jeho nízky vek (teraz 10 rokov) a tiež skutočnosť, že poškodenej pri výsluchu uviedla, že maloletý navštevuje po predmetnej udalosti každý mesiac psychologičku. Jeho osobný výsluch na súde by tak mohol mať na jeho ďalší vývin negatívny vplyv.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby

viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Trestného zákona, páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Obžalovaný sa všetkých trestných činov dopustil v priebehu 5 dní, do daného času nebol súdne trestaný, bol postihovaný len v priestupkovom konaní za dopravné priestupky. Možno konštatovať, že v jeho osobe nejde vo významnej miere o narušeného páchatel'a. Skutku proti poškodenej sa dopustil zo žiarlivosti. Jeho žiarlivecké nastavenie v zmysle znaleckého posudku súvisí s jeho osobnostnými mechanizmami a je psychologicky pochopiteľné. Protiprávne konanie namierené proti poškodenej (trestný čin znásilnenia, trestný čin nebezpečného vyhrážania) nespôsobilu poškodenej forenzne významné zmeny stavu, poškodená prejavuje z obžalovaného strach. Pri trestnom čine ohrozenia pod vplyvom návykovej látky súd prihliadol na možný následok v podobe ohrozenia života, zdravia a škody na majetku.

Prihliadajúc na pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností a osobu obžalovaného, jeho osobné pomery, kladné hodnotenie ústavu na výkon väzby, spôsob vykonania trestnej činnosti a jej následky, resp. i skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil troch úmyselných trestných činov súd ukladal za celú prejednávajúcu trestnú činnosť nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 8 mesiacov, ktorý považoval za primeraný a zákonný. U obžalovaného neboli zistené žiadne poľahčujúce a príťažujúce okolnosti, preto súd pri ukladaní trestu postupoval podľa § 38 ods. 2, § 39 ods. 5 (vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine) a § 41 ods. 2 (1 zločin, 2 prečiny) Trestného zákona v rámci upravenej trestnej sadzby ustanovenej pre trestný čin najprísnejšie trestný (trestný čin znásilnenia podľa § 199 odsek 2 Trestného zákona - 7 rokov až 15 rokov), t. j. 4 roky a 8 mesiacov až 20 rokov.

Na výkon takéhoto trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia vzhľadom na to, že ide o jeho prvé odsúdenie za trestnú činnosť a zároveň prvý nepodmienečný trest odňatia slobody.

Obžalovanému bol uložený podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 2 roky, keďže trestnej činnosti sa dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla. Takáto výmera je dostatočná vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a možnosť nápravy obžalovaného.

Súd nepriznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písmeno j/ Trestného zákona, teda že pred spáchaním trestnej činnosti viedol riadny život. Jednak preto, lebo ide o priestupky, ktoré sú obdobného charakteru ako jeden zo spáchaných trestných činov – t. j. spáchaný v súvislosti s vedením motorového vozidla a jednak preto, že tolerovať by bolo možné len ojedinelé spáchanie takéhoto priestupku, nie opakované páchanie viacerých priestupkov rovnakého charakteru.

Súd takisto nepriznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písmeno l/ Trestného zákona, teda že spáchanie trestnej činnosti priznal a úprimne oľutoval. Pri vyhlásení podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, ktoré učinil obžalovaný dňa 16.12.2024 obžalovaný deklaroval ľútosť zo spáchania trestnej činnosti, že spravil chybu, pričom popísal dôvod svojho konania. Rovnako pri vyhlásení podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, ktoré učinil dňa 30.06.2025 obžalovaný svoje konanie priznal a úprimne oľutoval. Obžalovanému nebolo zo strany súdu žiadnym spôsobom dopredu nikdy deklarované, aký trest mu bude (tobôž ešte pred vykonaním dokazovania) uložený. Vzhľadom na to, že postupom konania, kedy obžalovaný sám, spôsobom svojej obrany spochybnil svoju ľútosť nad spáchaním trestnej činnosti (v skoršej veci) a spôsobenie škodlivých následkov poškodenej mu súd poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písmeno l/ Trestného zákona nemohol priznať, keďže takéto oľutovanie spáchania trestnej činnosti nebolo možné považovať za naozaj úprimné. Pretože použitie ustanovenia § 36 písmeno l/ Trestného zákona je podmienené nutnosťou priznania a tiež úprimnej ľútosťou za celú spáchanú trestnú činnosť, súd pri ukladaní trestu nepoužil § 36 písmeno l/ Trestného zákona.

Na použitie iných poľahčujúcich a priťažujúcich okolností neboli zistené dôvody.

Rovnako neboli zistené zákonné dôvody umožňujúce postup podľa § 39 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona. Neboli zistené také mimoriadne skutkové okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a, ktoré by jeho aplikáciu odôvodňovali. V prípade obžalovaného nejde o trest, ktorý by bolo možné považovať za neprimerane prísny za spáchanie 3 závažných úmyselných trestných činov.

Takto uložené tresty sú podľa názoru súdu primerané, zákonné, spravodlivé a spôsobilé dosiahnuť účel trestu, keď v sebe obsahujú tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu), ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom súdu, proti rozhodnutiu ktorého smeruje na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po jeho vyhlásení. Oznámením rozsudku sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku).